

6:11-30 You, Eliphaz, have betrayed me

1. Lindsay Wilson, *The Book of Job and the Fear of Gd*, Tyndale Bulletin 46:1 (1995) pp. 68-69

Of the three friends, Eliphaz is the only one to use the word 'fear (of Gd)' to Job. He employs the word three times (4:6; 15:4; 22:4), once in each cycle. In each case the object is implied and 'fear' is perhaps best translated 'piety'... The three friends conclude from Job's adversity that he no longer 'fears Gd'. Even when they do not use 'fear of Gd' terminology, they nonetheless urge Job to 'fear Gd' more as the solution to his problems (5:8-9; 8:20; 11:7-20). This advice must be viewed ironically by the reader, since the prologue has demonstrated that this is not the reason for Job's sufferings. The friends' analysis of Job's problem is seen as mistaken by the reader and is later corrected by Gd Himself (42:7, 8).

2. Commentary of Ralbag to 6:19

זכר אלו השיירות לפי מה שאחשוב לפי שמהלכים היו למקומות הרחוקים כאשר יסעו מן הארץ אשר היה שם איוב, והיה שם באמצע דרכם מדברות לא ישב אדם שם

He mentioned these caravans, in my opinion, because they travelled to distant places when they left Job's land, and in the middle of their routes lay uninhabited wilderness.

7:1-6 My pain and hopelessness are worse than death

3. Carol Newsom, *The Book of Job: A Contest of Moral Imaginations* pp. 132-133

Eliphaz and Bildad configure time as open and ample. The future, which is always beckoning, is the space within which new things may happen, events that then confer meaning on what has come before. There is always enough time in their narratives... Job, however, represents time differently, both qualitatively and quantitatively. One sees this more clearly in the series of metaphors and images that opens Chapter 7, which provides a kind of phenomenology of time.

4. Commentary of Metzudat David to 7:4

כאשר אשכב בלילה אמרתי מתי אקום ותנווד הערב ותלך לה כי אולי יקל חליי ביום וכאשר לא הוקל אצפה בכל שעה מהיום מתי תנווד השעה ותלך לה כי אולי יקל בשעה האחרת... וכאומר הלא כדרכי כן דרך כל סובלי יסורים. וימי האדם הלא קצובים המה וא"כ החשוב כן חפץ הוא לקרב עת המיתה כי ייטב לו מחיי צער. ויסתור בזה דעת אליפז שאמר שהכל באה בהשגחה והרשעים יאבדו בעוונם וימותו אבל הצדיקים ימורק מעט עונם ע"י היסורים. כי בהיות כן שבאה הכל בהשגחה יחשב עוד יותר לעול כי המיתה טובה היא מחיי צער...

When I lie down at night I say, "When will I rise, and the evening will move away and leave, for perhaps my illness will be lightened by day." And when it is not lightened, I anticipate with every hour of the day, "When will this hour move and depart, for then it will be lightened in another hour."... It is as though he is saying, "Like my path, so is the path of all who suffer. " The days of man are fixed, and so one who thinks thus would wish to bring the moment of death closer, as that would be better for him than a life of pain. This contradicts the view of Eliphaz, who said that everything comes from Divine supervision, and the wicked are destroyed due to their sins and die, but the righteous have their few sins cleansed via their suffering. Since everything comes from Divine supervision, these events are considered a greater iniquity, for death would be better than a life of pain.

5. Commentary of Malbim to 7:1-2

עתה מתחיל לסתור דעת אליפז בכלל, אשר אמר כי יביא ד' יסורין על הצדיק למען ימרק חטא קל אשר חטא ולמען ימלט עי"ז מעונש יותר גדול ויותר מתמיד אשר ראוי לבא עליו בשביל עונותיו. משיב שזה דעה בלתי נכונה, כי הן האדם נברא להשיג איזה שלימות, והשלימות הזו היא תכלית בריאתו. והנה השלימות היה תלוי או במשך מועד חייו שנברא שיעבוד את ד' כל ימי חייו מבלי הפסק... ובוזה נדמה כעבד שהוא מחויב לעבוד את אדונו כל ימי חייו... או שהשלימות הזו תלוי במלאכה קצובה ומוגבלת... ובצד זה הוא דומה כשכיר הנשכר להשלים מלאכה ידועה... אם הוכח במכאוב על משכב עד שע"כ יתבטל מעבודתו, הלא עי"ז לא יוכל להשיג את שלימותו...

Now he begins to counter the general view of Eliphaz, who said that Gd brings suffering upon the righteous to cleanse their light sins, and to avert a greater and more lasting punishment due for their sins. He responds that this view is incorrect, for a person was created to achieve some completeness, and this completeness is the goal of his creation. Either this completeness depends on the length of his life, for he was created to serve Gd all of his life,

uninterrupted... like a slave who is obligated to serve his master all of his life... or this completeness depends on a particular, defined task... like a labourer who is hired to complete a known task... If he is rebuked with an ailment upon his bed, to the point where he cannot work, then this prevents him from achieving his completeness.

7:7-21 Gd, why are You doing this to me?

6. Talmud, Bava Batra 16a

"לו שקול ישקל כעשי והותי במאזנים ישאו יחד" - אמר רב: עפרא לפומיה דאיוב! חברותא כלפי שמיא!?

"If only my rage would be weighed, and my pain in the scale borne together." Rav said: Dust upon the mouth of Job! Is there collegiality toward Gd [to contest justice with Gd]?

7. Commentary of Daat Mikra, page סא

אין איוב כופר בכך שהאלקים מעניש את עוברי רצונו, אלא טענתו היא שאין דבר זה לטובת האדם, ואף לא לכבוד לאלקים. לדעת איוב, לו לא היה אלקים שם לבו למעשי האדם, לא היה האדם סובל כל כך, ואף אלקים היה מכובד יותר.

With this, Job did not deny that Gd punishes those who violate His will. His claim was that this [punishment] does not benefit people, and it does not honour Gd. In Job's view, if Gd would not pay attention to human deeds, human beings would not suffer so much, and Gd would receive greater honour.

8. Talmud, Bava Batra 16a

"כלה ענן וילך כן יורד שאול לא יעלה" - אמר רבא: מכאן שכפר איוב בתחיית המתים.

"The cloud dissipates and goes, so one who descends to *she'ol* will not ascend." Rava said: Here Job denied the resurrection of the dead.

9. Rabbi Saadia Gaon, Emunot v'Deiot 7

והתבוננתי כל זה היטב ולא מצאתי אחד מהם שהחפץ בו שהבורא אמר שלא יחיה את המתים אבל כל זה ספור שאין אדם יכול לקום מן הקבר אחר רדתו אליו, ושאינו יכול להנער מן העפר ולשוב אל ביתו.

I examined all of this well, and I did not see [a statement] in any of them that the Creator said He would not resurrect the dead. All of this says [only] that one cannot rise from the grave after he has descended there, and that one cannot shake off the dust and return to his home.

Key lines: 7:17-19

10. Talmud, Rosh haShanah 16a

רבי יוסי אומר: אדם נידון בכל יום, שנאמר "ותפקדנו לבקרים". רבי נתן אומר: אדם נידון בכל שעה, שנאמר "לרגעים תבחננו".

Rabbi Yosi says: A person is judged daily, as in, "And You remember him each morning." Rabbi Natan said: A person is judged hourly, as in, "You examine him at each moment."

11. Rabbi Yosef Albo, Sefer halkarim 3:18

ויש כת אחרת טועין אחר עבודה זרה מצד אחר יותר עמוק, וזה כי הם סוברים כדברי קצת הפילוסופים האומרים עזב ד' את הארץ... ויחשבו זה רוממות בחק ד' שלא ישגיח במין האדם להיות האדם פחות נבזה ומאוס בעיניו... ואיוב היה נוטה אל זה הדעת...

There is another group which strays after another, deeper idolatry. They think as do some philosophers who say, "Gd has left the land"... And they think that this is part of Divine exaltation, that He will not examine the human species, since the human is lesser, degraded and repellent in his eyes... And Job was inclined toward this view...

12. Carol Newsom, *The Book of Job: A Contest of Moral Imaginations* pp. 131

One of the frequent consequences of traumatic experience is an initial loss of language and a more persistent estrangement from language. Both phenomena are represented in the book of Job, the loss of language in the seven days and seven nights of silence... and the estrangement from language in Job's speech in the dialogues... [T]he brilliance of his speech is the brilliance of light refracted through shattered glass of many colors. Job picks his way through a shattered language that he can wield only in fragments...